—	निञ्जयन्-न्ती,	निञ्जयिष्यन्-न्ती-ती ;	— —
[1]निञ्जानः,	निञ्जयमानः,	निनिञ्जिषमाणः,	नेनिञ्जयमानः ;
निञ्जिष्यमाणः,	निञ्जयिष्यमाणः,	निनिञ्जिषिष्यमाणः,	नेनिञ्जिष्यमाणः ;
[2]प्रणिन्-प्रणिञ्जौ-प्रणिञ्जः ;	—	—	—
निञ्जितम्-तः,	निञ्जितः,	निनिञ्जिषितः,	नेनिञ्जितः-तवान् ;
निञ्जः, निञ्जः,	[3]नतचित्तनिञ्जी,[A]	निनिञ्जिषुः,	नेनिञ्जः ;
निञ्जितव्यम् ,	निञ्जयितव्यम् ,	निनिञ्जिषितव्यम् ,	नेनिञ्जितव्यम् ;
निञ्जनीयम् ,	निञ्जनीयम् ,	निनिञ्जिषणीयम् ,	नेनिञ्जनीयम् ;
[4]निञ्ज्यम् ,	निञ्ज्यम् ,	निनिञ्जिष्यम् ,	नेनिञ्ज्यम् ;
ईषन्निञ्जः-दुर्निञ्जः-सुनिञ्जः ;	—	—	—
निञ्ज्यमानः,	निञ्ज्यमानः,	निनिञ्जिष्यमाणः,	नेनिञ्ज्यमानः ;
निञ्जः	निञ्जः,	निनिञ्जिषः	नेनिञ्जः ;
निञ्जितुम् ,	निञ्जयितुम् ,	निनिञ्जिषितुम् ,	नेनिञ्जितुम् ;
[5]निञ्जा,	निञ्जना,	निनिञ्जिषा,	नेनिञ्जा ;
निञ्जनम् ,	निञ्जनम् ,	निनिञ्जिषणम्	नेनिञ्जनम् ;
निञ्जित्वा,	निञ्जयित्वा,	निनिञ्जिषित्वा,	नेनिञ्जित्वा ;
प्रणिञ्ज्य,	प्रणिञ्ज्य,	प्रणिनिञ्जिष्य,	प्रणेनिञ्ज्य ;
निञ्जम् २, निञ्जित्वा २,	निञ्जम् २, निञ्जयित्वा २,	निनिञ्जिषम् २, निनिञ्जिषित्वा २,	नेनिञ्जम् २ ; नेनिञ्जित्वा २.

1. विकरणप्रत्ययस्य शपः 'अदिप्रभृतिभ्यः शपः' (2-4-72) इति लुक् ।
2. जकारस्य संयोगान्तलोपः । इदित्वान्नलोपो न ।
3. 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति ण्यन्तात् ताच्छील्ये णिनिः ।
4. 'चजोः कु घिण्ण्यतोः' (7-3-52) इत्यत्र, 'निष्ठायामनिट इति वक्तव्यम्' (वा. 7-3-52) इति वचनात् , अस्य च धातोः निष्ठायां सेट्त्वात् कुत्वं न । एवं घञन्तेऽपि ज्ञेयम् ।
5. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति स्त्रियामकारप्रत्ययः । टाप् ।

A. 'स्वीयैश्चकंसे कशनीयकासी रमोष्ठनिंसी नतचित्तनिञ्जी ॥' धा. का. 2.45.